

[Finansministeren.]

at ærede medlemmer af retsforbundet i foråret i sidste rigsdagssamling fremsatte et forslag om ophævelse af rejsevalutaskatten. På det daværende tidspunkt mente regeringen ikke, at dette ville være rigtigt. Det var ikke nødvendigt på grund af henvendelsen fra den internationale valutafond, og det ville virke ejendommeligt, at loven, når den havde været i kraft i hele vintersæsonen, da rejserne for en væsentlig del er af forretningsmæssig og lignende karakter, blev ophævet umiddelbart foran turistsæsonen, som den umiddelbart var møntet på. Nu er imidlertid turistsæsonen gået, og den stadige debat, der har været om rejsevalutaskatten, har yderligere forøget de vanskeligheder, der ganske naturligt har været ved at administrere en sådan lov på den måde, den skal, nemlig således at rejsevalutaskatten bliver betalt i alle tilfælde.

I betragtning heraf og i betragtning af, at man alligevel formentlig måtte ophæve en lovgivning af denne specifikke karakter fra 31. marts næste år, har regeringen fundet, at det var rimeligst nu at ophæve de gældende bestemmelser, og jeg skal derfor anbefale forslaget herom til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Formanden: Jeg har modtaget følgende skrivelse:

„Rigsdagen, den 16. oktober 1951.

Efter at regeringen i dag har fremsat forslag til lov om ophævelse af lov nr. 439 af 19. november 1950 om afgift af rejsevaluta m. v., skal jeg på de ærede medlemmer Gregersens, Hans Hansen (Rørby) og egne vegne meddele, at vi ønsker at trække det den 3. oktober anmeldte lovforslag herom tilbage.

Oluf Pedersen.

Til folketingets formand.“

Det af de ærede medlemmer anmeldte lovforslag, der endnu ikke har kunnet fremsættes, er hermed udgået af tingets forhandling.

Jeg giver derefter ordet til den højtærede handelsminister, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov nr. 80 af 19. marts 1930 om afholdelse af fondsbørs.

Forslaget går ud på at forhøje den fondsbørsens medlemmer tilkommende maksimumsprovision ved køb og salg af børsnote-

rede obligationer fra 1 pro mille til 2 pro mille og mindsteprovisionen fra 50 øre til 1 kr.

Ved § 6 i fondsbørsloven af 1930 blev det overladt til handelsministeren frit at fastsætte provisionen for den kommissionsvise handel med værdipapirer med den ene undtagelse, at provisionen for handelen med de noterede obligationer ikke måtte overstige 1 pro mille af kursværdien med en mindsteprovision på 50 øre. De nærmere regler om provisionernes størrelse findes i § 20 i fondsbørsvedtægten af 14. juni 1930.

Repræsentantskabet for fondsbørsens medlemmer har flere gange henvendt sig til ministeriet om en væsentlig forhøjelse af provisionen ved køb og salg af obligationer og aktier, og fondsbørsens medlemmer har i denne forbindelse anført, at provisionen ikke længere er tilstrækkelig til at dække de stadigt stigende omkostninger ved børsforretninger, idet omsætningen på børsen ikke har været stigende i samme omfang, som udgifterne er steget.

Omsætningen af obligationer på børsen har været stærkt svingende. Hvis man undersøger årene fra 1920 — det år, da den første fondsbørslov trådte i kraft —, har omsætningen svinget fra 108 mill. kr. i 1920 og 1929 til 583 mill. kr. i 1934. Derefter faldt omsætningen til 242 mill. kr. i 1936 for at nå et højdepunkt i 1941 med 746 mill. kr. Efter dette tidspunkt er omsætningen faldet ret jævnt, således at den i 1949 var 302 mill. kr. og i 1950 315 mill. kr., og dette jo uanset, at materialet er blevet stadig større. En væsentlig årsag til faldet i obligationsomsætningen over børsen menes det at være, at en stadig stigende del af obligationshandelen foregår gennem bankerne uden at passere fondsbørsen og dennes medlemmer.

Vi har i handelsministeriet opstillet gennemsnitsomsætningen for 5 år ad gangen fra 1921. Denne viser for femåret 1921—1925 et årligt gennemsnit på 242,3 mill. kr., for femåret 1926—1930 158,7 mill. kr. og for de næste 5 års perioder henholdsvis 419,1, 347,7, 590,0 og for den sidste periode 1946—1950 325,9 mill. kr.

Aktieomsætningen over børsen i de samme 5 års perioder har udgjort i årligt gennemsnit for perioden 1921—1925 176,2 mill. kr., for 1926—1930 98,7 og derefter henholdsvis 126,5, 106,8, 51,2 og i den sidste periode fra 1946 til 1950 70,6 mill. kr., altså også stærkt svingende tal. Maksimum nåedes i 1923 med 272 mill. kr. og minimum i 1944 med 37 mill. kr. I 1950 var tallet 110 mill. kr.

Vi har ikke ment os berettiget til at forlange, at de enkelte fondsbørsmedlemmer skulle opgive os deres samlede indtægter —